

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra De Vonner og Vanner

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 461. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167176947088/facsimile.pdf> (tilgået 23. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

mission at betale Obligationen og Renterne, og derfor kommer jeg til Dem: jeg er da Deres Debitor, og siden det er Debitors Pligt at komme til Kreditor, saa ser De mig i Dag paa Deres Bærelse, hvor jeg, min Sjæl! ellers aldrig havde sat min Fod. Her er Pengene.

Kaptejn. Jeg har med Dem intet at gjøre. — Jeg vil Ekklusion have, und der von Blageman stel mich, ohne Raisonnement, in Stutteriet.

van der Haan. Saa! og det naagter han vil betale Pengene?

Winham. Det gaar ikke an, Hr. Kaptejn! jeg har sagt Dem det tilforn. Tag Pengene!

van der Haan. De kan gjøre, hvad De vil; for mig gjærne. Men De maa vide, at jeg ogsaa har en Vilje, og at Lov og Ret har en Vilje, der er stærkere, end baade Deres og min.

Winham. Tag De Pengene, Hr. Kaptejn! for De mistar Dem ellers rent — (affides); og saa mistar jeg mit Salarium.

van der Haan. Jeg skal udbede mig et endeligt Svar. Det er sidste Gang, jeg byder Dem Pengene paa denne Maade. Og det svær jeg Dem til, at dersom Pengene bliver buden Dem endnu en Gang, saa skal ste notarialiter, og De da naagter at tage dem, saa De skyde en hvid Bind efter dem; og hvordan det end gaar, saa faar De, min Sjæl! dog ikke von Blageman i Stutteriet, det skal jeg være Dem Mand for.

Kaptejn. Gieb naar die Obligation hier! (Han rører den ud af Haanden paa Winham). Jeg har Mitleid mit dem stakkels Blageman, sonsten hätte ich mich nicht bewegen lassen.

van der Haan. Himlen ste Tak, at De har et saa medlidende Hjærte. — Se, her er Kapitalen, og Renterne med! nu herer Obligationen mig til. (Han rører den iommen). Farvel, Messieurs! og mine Sjæle stulde, paa min Sjæl! meget saa mig fejl, om jeg ikke kjendte Dem, naar jeg ser Dem igjen, om det saa ogsaa var i den højeste Golge. (Gaar).